Barcelona, 18 de maig de 1931

la rambla
(esport i ciutadania)

Amb Catalunya i per Catalunya

Any II. — Número 68 — Redacció i Administració: Rambla de Canaletes, 13, pral. -- Telèfon 14757 — Impremta: Barbarà 11 i 13 -- Telèfon 19603 — Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

Per a Victòria Kent, Directora General de Presons

En una de les anteriors edicions, el nostre company Josep M. Massip, en carta oberta, recordava a la Directora General de Presons, senyora Victòria Kent, el "cas Heraclio". Es encara viu, a la memòria de tots, el record de les seves gestes a la Presó Model de Barcelona.

Ens consta que l'afer Heraclio nō ha estat oblidat i que ha entrat en el torn de revisions i responsabilitats. Però ens hem de permetre insistir. Victòria Kent realitza una labor insuperable d'humanització d'aquest cos de Presons que, sota la dictadura del darrer Borbó, començava a esdevenir Escola de Botxins. Cal, però, que aquesta tasca insigne de la Directora General faci costat a una feina implacable de revisió. Revisió que no ha d'ésser venjança, sinó justícia i exemplaritat.

Per això — i perquè la República és un règim de suprema justícia — demanem, insistim en la revisió de l'expedient incoat contra Heracliō Iglesias, ex-director de la Model de Barcelona, amb absurd veredicte d'inculpabilitat. Si altra pena no, cal separar immediatament aquest home de les seves funcions en el cos. Un règim cordial, auster i humà no pot tolerar que dirigeixin les seves presons — cases d'amor, de pietat i de contrició — homes que han tractat homes pitjor que gossos.

Insistim, doncs. I volem fer present la nostra demanda, també, al digníssim president de l'Audiència, el senyor Anguera de Sojo.

Anònims

Abans, en els temps abjectes de la Dictadura, a LA RAMBLA rebíem sovint — ultra el favor oficial traduït en multes, suspensions, escorcolls, processos, etc. — anònims. Ara, acabada la Dictadura, sembla que s'havia acabat l'epidèmia. Tanmateix, no sabem si per causalitat o per casualitat, en produir-se aquests dies la reacció monàrquica, s'ha reproduït en part l'epidèmia dels anònims.

No cal dir que els que s'hi entretenen perden lamentablement el temps. Si el perdien durant la Dictadura, en què s'hi dedicaven copiosament els senyors que desconeixien el nom patern i s'avergonyien del nom matern, més el perdran ara.

Nosaltres seguim i seguirem el nostre camí; estem disposats a seguir-lo i a defensar la nostra marxa de totes maneres.

CIUTADANIA

La nostra fe

Catalunya ha arribat a una hora solemne — única i decisiva de la seva història. Diumenge que ve, en l'elecció dels homes que a la Generalitat hauran de redactar l'Estatut, el poble català començarà a realitzar, en una concreció de realitats, aquella aspiració liberal i europea que posava la signatura dels nostres representants al peu del Pacte de Sant Sebastià.

Cal que el poble s'adoni, en tota la seva grandesa, dels moments que passen i de la transcendència que guarden per a l'esdevenidor; i cal també, ara més que mai, la unió espiritual, el contacte moral, de tots els catalans de bona voluntat. Ara més que mai, hem d'exigir l'actuació de tothom en els rengles compactes de la més pura ciutadania: els uns — els que han contribuït amb l'esforç del seu braç a la victòria de les democràcies republicanes —, han d'actuar públicament; els altres — els que no han tingut part activa en la lluita però que poden presentar neta la seva executòria de patriotes —, han de prestar el seu ajut i la seva força moral als primers. Tots amb la mirada posada en Catalunya; tots amb una emoció en els cors i una paraula de coratge en els llavis.

És l'hora decisiva — hora liberal — del diàleg amb Espanya; que els que parlin siguin els homes nous de Catalunya i les promocions que han lluitat amb les seves per la República. Però les seves veus han de portar l'aval de tot Catalunya i l'ajut de tots els catalans: convé que Espanya s'adoni que darrera els homes que aniran a l'Assemblea Constituent hi va, com un home sol, tot el poble. El que ens ha de donar més força, allò que ha de pesar més decisivament en la consolidació de la nostra llibertat i de la nostra ànima és la sensació d'unitat — d'unitat liberal, de força democràtica i cmompacta.

I en pensar en nosaltres, no hem d'oblidar, no podem oblidar, els germans dels altres pobles d'Ibèrica. Germans de llibertat i de civilitat, ja que no germans d'ànima i de llengua. Decisivament, l'erm borbònic d'una Espanya feudal ha esdevingut, per obra de les democràcies republicanes, fecunda possibilitat de convivència europea.

I, nosaltres que érem separatistes de la Monarquia — separatistes d'Àfrica, separatistes d'una abjecció d'absolutismes — proclamarem el nostre federalisme cordial, el nostre afany de llibertat, germà del de la nova Espanya. I la nostra confiança en els homes que han hissat, a Bascònia i a Galícia, a Castella, a Andalusia i a Aragó la bandera tricolor de la República. Amb ells ens hem d'entendre i hem de conviure. N'estem segurs i ho esperem amb joiosa confiança. L'afany liberal de tots i la comuna aspiració democràtica venceran d'una vegada, fins a reduir-les a un silenci definitiu — les estridències d'alguna veu que encara — encara! — s'ha aixecat per acusar d'imaginades culpes...

Els únics responsables

En els recents successos i en les alarmes d'aquests dies passats hi han intervingut, amb caràcter de primers papers, tota mena d'elements monàrquics amb cabals, amb homes i amb esforços. N'hi ha proves rotundes. Se sap d'una manera absolutament certa.

Aquests elements buscaven una reacció a favor del senyor Borbó... i els ha resultat completament a l'inrevés. La reacció que s'ha produït ha estat a favor de la República, a favor de les noves llibertats.

Tots aquests capellans i frares que han vist com es cremaven els convents—fet lamentable, del qual protestem amb totes les nostres forces—, que han fugit davant l'alarma i l'amenaça, han de saber que poden agrair-ho en primer lloc al cardenal Segura — avui fugitiu — i després, immediatament després, a aquests elements monàrquics que amb la seva imbecil·litat han provocat l'explosió de les ires populars.

Ves per on, si volen estar bé amb la seva consciència, els clergues han de declarar-se republicans i han de posar-se al costat del règim.

ESPORT

K. O.

Ahir els equips catalans van estar ben bé de pega. Deixem de banda si els àrbitres els van fer o no els van fer la guitza. El cas és que en un sol dia — en una hora i mitja — els tres equips catalans foren eliminats del campionat d'Espanya. Es veu que era mal dia per als futbolistes catalans, puix que a més dels tres equips de primera categoria professional, també fou eliminat el representant amateur de Catalunya.

Ha estat una llàstima. I no ho diem pel títol que ja no es pot guanyar, sinó pel que podia significar per al futbol català unes setmanes més de participació en el torneig.

Ahir tinguérem l'exemple al camp de Les Corts. Feia molts dies, molts, que el camp del Barcelona no s'havia emplenat com ahir. Feia dies, molts dies, que el públic no s'havia interessat per un partit de futbol com ahir. I és que la competició pel sistema eliminatori és la forma de competició que més apassiona el públic i apassionant-lo el fa anar al camp, i anant-hi, aquesta crisi que tant ens ha fet parlar i escriure, podria arribar a conjurar-se.

Ara, però, s'ha acabat. Hem estat eliminats, i això, que pot significar per a algun club un benefici econòmic immediat — o un estalvi de pèrdues — pot ajornar uns mesos més la solució d'aquesta tan comentada crisi. I no sabem què és pitjor.

Nosaltres tenim el convenciment absolut que si el Barcelona en lloc de perdre ahir amb el València hagués guanyat per tres o quatre gols, i hagués triomfat després en els quarts de final, hauríem tornat a organitzar trens especials, i el camp de Les Corts hauria hagut de tirar mà altra vegada d'aquelles cadires de pista que fa tant de temps que estan arraconades.

Hem perdut, i amb la desfeta hem perdut la possibilitat d'una revifalla immediata de l'afició. El k. o. ha estat mortal de necessitat, i a hores d'ara molts ciutadans benestants ja donen la temporada per acabada, i preparen les maletes per anar-se'n a fora a prendre banys de sol o d'aigua salada. Als nostres clubs no els interessa d'una manera extraordinària això de les competicions per k. o. No sabem si pel perill que signifiquen — exemple el partit d'ahir — o per defectes d'organització econòmica. El cas és que al públic aquesta mena de competicions són les que li interessen i el fan apassionar, i mentre els nostres equips fracassin un any darrera l'altre, la crisi no tindrà solució. Mentre els nostres equips perdin — i més si un Barcelona perd, per exemple, davant un València — és inútil que els administradors, tresorers i altres directius dels nostres clubs s'escarrassin fent nombres i fent estalvis. De moment — mentre no canviï la psicologia del nostre públic — el primer que cal per fer pessetes i cridar públic és guanyar, res més que guanyar. Tot el restant són trons.

L. AYMAMÍ I BAUDINA

OH, LA PREVISIÓ!

Dijous passat, abans del partit Barcelona-Sevilla, havia de jugar-se un partit de basket entre dos equips femenins. Així hom va anunciar-ho prèviament, i, en efecte, a l'hora anunciada hi havia el camp marcat i les senyoretes basquetbolistes a punt.

Però el partit no va poder-se jugar per una petita omissió. No hi havia en tot el camp de Les Corts, ni dependències anexes, els pals necessaris per a jugar a aquest esport.

El cas no deixa d'ésser xocant. Es com el d'aquell nuvi que quan ja té els perporatius fets i arriba al peu de l'altar, es recorda que s'ha oblidat la núvia.

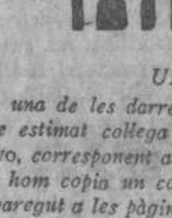

UNA "GAFFE"

En una de les darreres edicions del nostre estimat col·lega El Mundo Deportivo, *corresponent a la setmana passada, hom copia un comentari pugilístic aparegut a les pàgines del diari madrileny* A B C *i comença la transcripció amb aquests mots:*

"En las páginas del estimado *colega madrileño* A B C..."

*Es clar que amb això de l'estimació hom no s'hi pot ficar, perquè cadascú és lliure d'estimar a qui vulgui. Ens consta positivament, però, que l'*A B C *no és estimat per cap dels amics de la redacció de* El Mundo Deportivo, *i per això fem notar la "gaffe", filla de la rutina d'algun redactor que va fer ús de la frase estereotipada, sense fixar-se — d'això n'estem certs — que parlava, no res menys, del diari d'En Luca de Tena.*

Cal que els nostres amics vagin en compte amb aquestes relliscades involuntàries. Així com nosaltres, que els coneixem, no hi donem cap importància, s'exposen a que li'n doni, qui no els coneix.

LA BANDERA CATALANA A LA FEDERACIÓ

Hem vist amb gust que cada diumenge oneja la bandera catalana al balcó de la Federació Catalana de Futbol.

Ens plau remarcar-ho. I ens plaurà constatar que fan el mateix les altres corporacions, agrupacions o clubs dedicats a l'esport, a la nostra terra.

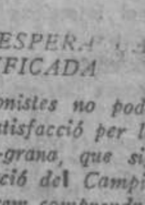

UNA ESPERA... MOLT JUSTIFICADA

Molts barcelonistes no podien amagar ahir llur satisfacció per la desfeta de l'equip blau-grana, que significava la seva eliminació del Campionat. De moment no vàrem comprendre aquesta satisfacció, però l'explicació d'un dels al·ludits ens ho va aclarir:

—Això ens facilitarà molt l'èxit del nostre plet. D'aquesta feta, l'Estatut de Catalunya no trobarà oposició a les Corts Constituents.

Seguiem sense entendre-ho, i l'home afegí:

—No veieu, sant Cristià, que si el Barcelona no hagués estat eliminat i hagués seguit endavant els quarts de final, les semifinals i final, abans de celebrar-se les Corts Constituents ja ens hauríem dit el nom del porc amb la meitat de la Península, i enlloc ens podrien veure! S'haurien trencat una pila d'ampolles, ens haurien apedregat cinquata vegades, i després, per torna, si guanyàvem el Campionat, no ens aprovarien l'Estatut.

Potser, ben mirat, el nostre amic tenia tota la raó. Alegrem-nos-en si aquesta desfeta ha de portar aquestes conseqüències.

¿Ja sou subscriptor de LA RAMBLA?

¡TOTS ELIMINATS!

En Saracho i el València eliminen el Barcelona mentre en Montero dóna el passaport al Badalona

El Sabadell va revenjar-se honorablement, però també quedà eliminat

EL NOSTRE CONDOL

L'enviem, en aquesta hora dolorosa, als fills de la senyora vídua de Nicolau Salmerón, que acaba de morir a Madrid.

Dona exemplar, col·laboradora entusiasta de l'insigne polític que fou, se'n va la companya del gran home que sabe comprendre i saludar amb respectes cordials aquella Catalunya de la Solidaritat que reclamava imperiosament una categoria civil dintre una Espanya enemiga, que només podien redimir els pocs homes que, com Nicolau Salmerón, aixecaven la seva veu d'europeus en el gran erm ibèric, que avui ha sabut esdevenir capitalitat i exemplaritat.

Catalunya saluda, amb emoció, la dama que se'n va. Per ella, per les seves virtuts, i perquè acompanyà en la seva vida de lluita aquell gran esperit i gran amic que fou, en unes hores transcendentals per a Catalunya, Don Nicolau Salmerón.

L'eliminació fatal

Ahir quedà eliminat del campionat d'Espanya l'equip del F. C. Barcelona. Aquest fet consumat a algú, potser, no li fa fred ni calor. A nosaltres, sí. L'equip blau-grana és l'equip català de més prestigi fora de Catalunya, i aquestes ensopegades, aquestes desfetes inexplicables, fan minvar aquest prestigi d'una manera lamentable, ressentint-se'n lògicament el futbol català.

No sabem fer altra cosa que lamentar-ho. Que doldre'ns d'aquesta trajectòria descendent del nostre primer club, que posa en perill—no tan solament el prestigi del club més representatiu de Catalunya, sinó el de tot el nostre futbol.

Caldria que els homes del club blau-grana se'n donessin compte. Que recapacitessin la importància que té — per a ells i per al futbol català—el que Barcelona guanyi o perdi en una competició peninsular. No volem pas recórrer a aquell tòpic tan desprestigiat de carregar les culpes a la Directiva. Però sí que volem insistir en la necessitat que els dirigents i dirigits i jugadors del club blau-grana arribin d'una vegada a compenetrar-se i a fer-se càrrec de la importància que té que el Barcelona segueixi—una temporada si i una altra també—fent aquests papers lamentables.

Cal que d'una vegada acabin les envegetes de capelleta i les crítiques de rotllo. Cal que en aquests moments d'experiència dolorosa tots els partidaris i adeptes del club blau-grana se sentin per damunt de tot, barcelonistes. I que s'emprengui una tasca definitiva, profitosa, pràctica, amb la col·laboració de tots i amb l'entusiasme de tots. Si això dura gaire temps, tot allò que el Barcelona i el futbol català han guanyat en vint-i-cinc anys, ho perdrem miserablement i en poc temps.

Ara que hem perdut és hora de rectificar procediments, no pas de crítiques i baralles. Es l'hora del front únic barcelonista. Que tothom vagi a la una pensant, per damunt de tot, en els gloriosos colors blau-grana i en el gloriós futbol català.

El sorteig per als quarts de final s'ha celebrat aquest matí

Madrid, 18 (per conferència).—Aquest migdia ha tingut lloc al domicili de la Federació Espanyola el sorteig dels quarts de final del Campionat d'Espanpa, el qual ha donat aquest resultat:

Guanyador del Sevilla. Castelló-C. D. Logroño.
Betis-Madrid.
Betis-Madrid.
Irun-Athletic de Bilbao.
Arenes-València F. C.

Els partits de diumenge vinent tindran lloc al camp dels Clubs citats en primer lloc, però si fos el Sevilla el guanyador del partit amb el Castelló, el primer partit Betis-Madrid es jugaria al camp d'aquest.

El partit que va eliminar el Barcelona

[illegible] q ue durant tota [illegible] davant la porta del València.

A LES CORTS

Un resultat inesperat que elimina el Barcelona del Campionat d'Espanya

Quan ahir a la tarda anàvem cap a Les Corts, un amic ens va dir amb to de confidència:

—Avui perdrà el Barcelona.

—Voleu dir?

—Perdrà després de fer un bon paper. Per un gol, per exemple.

—Voleu dir?

—Sí, home, sí. No hi poseu cap mena d edubte. En els moments actuals no li convé al Barcelona allargar la seva participació en el campionat. Es un honor que costa pessetes, moltes pessetes, i... "no está el horno para bollos".

No en vàrem fer cas, hó confessem. Ara, després d'haver vist el partit i d'haver estat eliminat el Barcelona... tampoc en fem cas. Però reconeixem que aquell auic nostre fou un bon profeta. El cas, evidentment, no deixa d'ésser interessant. Perquè pronosticar que s'ha de perdre un partit com el d'ahir, al camp de Les Corts, contra un València plagat de suplents... ja és pronosticar. Nosaltres seguim sense creure que el que ens digué aquell amic fos cert. Però ho hem volgut fer constar perquè estigui content.

MOBLES URRUTIA
DORMITORIS, MENJADORS
REBEDORS
PISOS COMPLETS
des de 1.000 PTES.
Facilitats de pagament a preus al comptat
CARME, 14
(tocant a les Rambles)

SARACHO

Deixem de banda els pronòstics i comentaris maliciosos, i anem al gra. I el gra d'aquest partit fou l'àrbitre senyor Saracho, l'actuació del qual no ens va sorprendre ens ni gota, perquè fa molts anys que el coneixem i sembla mentida que el Barcelona, si realment tenia ganes de guanyar aquest partit—contra el que hem dit abns—, l'acceptés. Nosaltres sabem que el senyor Saracho ha eliminat durant tla seva vida d'àrbitre tots els equips catalans que se li han posat a tret. Nosaltres recordem un célebre partit de l'Europa, per no citar altres actuacions, i sabem positivament que el senyor Saracho és y'home que té la cara més gruixuda de tots els que intervenen en futbol, i no ens sorprèn res del que li veiem fer. Si el Barcelona tenia ganes de guanyar el partit d'ahir, va badar com un enza acceptant aquest senyor que sempre, sempre, ho fa igual. Ara, si no tenia allò que se'n diu un interès grandíssim per la victòria, no hem dit res.

La concessió del primer gol del València fou, al nostre entendre, injusta. Gairebé tothom va coincidir en què Torredeflot estava fora de joc quan Vilanova li va fer la passada que li permeté d'avançar i marcar el gol. El senyor Saracho, però, no va entendre-ho així i es va quedar tan fresc. I no parlem de la série d'atragaiades que van seguir a aquest fall. Unes vegades perjudicials al Barcelona, d'altres, moltes d'altres, perjudicials al València. Sempre, però, evidenciant una ineptitud evident i una tranquil·litat cínica. Va permetre als uns i als altres algunes violències intolerables que un altre dia podia embrutar d'una manera llastimosa el partir i que ahir no tingueren conseqüències desagradables perquè els mateixos jugadors tingueren cura d'evitar-

Copes i Medalles
per a esport - - - -
E. SEGURA
Plaça Francesc Macià, 15
Telèfon 17991

Evidentment, el senyor Saracho va influir en el resultat. Sense el seu error fonamental en concedir aquell primer gol, el Barcelona potser no estaria eliminat a hores d'ara. Esperem que el Barcelona el tindrà present, i de la mateixa manera que ahir va acceptar-lo el tornarà a acceptar el dia menys pensat. Som així a Barcelona.

DE TOTES MANERES...

De totes maneres no voldríem pas que els nostres lectors que no presenciaren el partit es fessin gaires ilusions sobre l'hipotètic resultat que hauria pogut donar aquest partit sense haver-hi el senyor Saracho pel mig. Admès que concedí un gol illegal que ha eliminat el Barcelona, cal preguntar: quants gols va marcar el Barcelona? Un, i amb certes dificultats i gairebé per casualitat. Es cert que ni hagué poca sort, que molts xuts toparen contra els pals del gol, però no és menys cert que jugaven el Barcelona i el València al camp de Les Corts i que en el València actuaven diversos suplents. El senyor Saracho que carregui amb la seva part de responsabilitat, però l'equip del Barcelona—si realment volia guanyar i no va poder—també ha de carregar amb la seva. No n'hi ha prou amb fer un joc vistós i dominar tot el partit i tenir de quant en quant la desgràcia que els pals s'oposin a la trajectòria de la bala. Un equip com el Barcelona jugant contra un València desmembrat, amb un mig centre que no sabia per on navegava, havia de fer lògicament més d'un gol. I els gols no més es marquen xutant. Xutant bé, s'entén. Perquè de xutar malament no ens en podem queixar. Se'n varen fer un tip.

A nosaltres ningú no ens treu del cap que el Barcelona va fer un mal paper davant el València. Admès que el senyor Samcho concedís un gol ilegal, admès tot allò que els més exigents vulguin, ningú no ens pot negar que el Barcelona no sabé fer més que un gol al València, tot i jugant al camp de Les Corts i tot i presentant-se el València amb un mig centre que era una mena de torre d'ivori i uns quants suplents. L'estètica—podríem dir—va afegar l'equip del Barcelona. De coses boniques—de mig camp cap a la seva porta—prou en van fer. Però a l'hora de fer gols, que és l'hora de guanyar partits, el Barcelona no fou aquell equip que lògicament havia d'ésser, i el València, que una vegada es va trobar amb la inèpcia de l'àrbitre per marcar el primer gol; es va trobar una altra vegada amb que Castillo i Saló contemplaven com Vilanova avançava amb la bala als peus i xutava i marcava el segon gol, perquè Llorenç era un pam curt per deturar el xut. I la gent—no tothom certament—, impressionada pel domini accentuadíssim del Barcelona i uns quants xuts que van rebotre als pals, va sortir de Les Corts amb el convenciment que el Barcelona havia estat de desgràcia i que tota la culpa de la desfeta la tenia el senyor Saracho. Ben pocs, però, tenien en compte que per guanyar partits cal que se sàpiguen fer gols. I ahir el Barcelona—ahir, precisament—nova asber-ne. No tant, que si el Barcelona hagués guanyat, el públic hauria sortit convençut d'haver presenciat el millor partit de la temporada.

El camp, ple de gom a gom. Una entrada prometedora que ens faría esperar un revifament de l'afició si el resultat d'ahir no vingués a refredar-ho una mica.

ELS GOLS

El primer va marcar-lo el València, al cap de 26 minuts de començat el partit. Una passada de Vilanova a Torredeflot—fora de joc—, una lleugera escapada, i xut.

Amb aquest resultat acabà la primera part. Al cap de 20 minuts de començada la segona part, després d'un dominiabsolut del Barcelona, una centrada de Piera sobre el gol del València fou aprofitada per Ramon per a marcar l'empat. El públic, que ja

Stock complet
de peces egítimes
CHEVROLET
Joan Fotats
Tamarit, núms. 95 i 97
Telèfon 31506
BARCELONA

INFORMACIO DE FUTBOL

Els equips catalans eliminats del Campionat d'Espanya. - L'actuació dels àrbitres influí en els resultats de Les Corts i de Sevilla - Els altres partits de torneig

El Betis i l'àrbitre eliminen el Badalona

Sevilla, 18. — Al camp del Patronat se celebrà el segon encontre d'eliminatòria de vuitens de final entre el Betis local i el Badalona. Els andalusos guanyaren els catalans per resultat de dos a cap. Com sigui que l'anterior encontre el guanyaren aquests per un sol gol de diferència, queden eliminats del Campiont d'Espnya.

El partit començà amb millor joc del Badalona, els quals dominaren els primers quinze minuts. L'equip català realitzà enginyoses i ben combinades jugades, que no obtingueren fruit per la bona defensa andalusa.

Passats els quinze primers minuts, reaccionà el Betis i Enrique llançà un fort xut que va donar ocasió a Casanoves d'efectuar una gran parada. Pòc després una bona rematada de cap de Carreño s'estabellà al pal. Hi hagué altres bones parades de Casanova, i després, en un avenç de l'onze català, Garriga va perdre un gol segur en tirar la pilota fora.

Després tots dos equips es desorientaren. Cap d'ells encertà lligar jugades, especialment l'onze andalús, i arribà la primera part sense haver marcat ningú. Resultat poc just, ja que els catalans jugaren millor.

El Betis sortí a jugar a la segona part molt animat. Hi hagué una gran melée davant la nòrta del Badalona, en la qual els andalusos aconseguiren introduir la pilota, però l'àrbitre no concedí gol.

De seguida s'assenyalaren dues mans dintre la xarxa catalana, que tampoc foren assenyalades per Montero. I el Betis, amb una gran jugada, aconsegué dominar el Badalona.

L'onze català pogué aconseguir que transcorregués mitja hora d'aquesta part sense que li fos marcat cap gol, per la bona actuació de la seva defensa, però arribat aquest mòment hi hagué un altre batibull davant la porta de Casanova, i sense que hom pogués precisar quin jugador tità la pilota, aquesta entrà a la xarxa. El gol fou rebut amb molts aplaudiments.

Els jugadors del Badalona protestaren que es concedís aquest gol i el joc romangué parat cinc minuts, congregats jugadors i àrbitre davant la porta catalana.

Represa la lluita, continuà l'ofensiva bètica, al cap de quaranta minuts marcà el Betis el seu segon gol, per mitjà d'un xut d'Altuna.

Els catalans ja no pogueren fer res per a igualar la partida i acabà l'encontre amb la victòria bètica, que, tal com hem dit, suposa l'eliminació del Badalona.

De l'equip andalús els millors foren Jesús, Peral i Adolfo I, del Badalona el porter, excellent, i els defenses.

L'arbitratge de Mòntero fou molt deficient contra el Badalona.

Els equips foren:

BETIS: Jesús; Aranda, Jesusín; Peral, Soladrero, Adolfo I; Altuna, Adolfo II, Carreño, Enrique i Sans.

BADALONA: Casanoves; Borràs, Rafa; Kaiser, Font, Mena; Millan, Redó, Forgues, Garriga i Segura. — P. M.

Un èxit!
180.000 pots de
"BOROTALCO AUSONIA"
(talc perfumat i boratat) s'han venut durant el darrer any 1930
PRIMER DE VENDA!
Demaneu-lo a tot arreu, costa vuitanta cèntims el pot de cartó

A SABADELL

El Sabadell venç l'Athletic de Bilbao per tres gols a un, però resta eliminat pel gol average

En primer lloc, hem de censurar l'actitud imròpia d'un equip de categoria, que va adoptar ahir l'Atlètic de Bilbao. Va demostrar d'una manera ben lamentable, per cert, que no sap perdre, i que en veure's la partida difícil o perduda, fa igual o pitjor que qualsevol equip de segon o tercer ordre.

L'Atlètic de Bilbao va acudir al camp del Sabadell, absolutament refiat i en perfecte pla de vencedor; estava tan convençut de la seva superioritat, que li vingué de nou la gran tasca del Sabadell. Mentre el Sabadell no havia marcat més d'un gol, els bilbaïns es portaren correctament, per bé que evidenciaven ben sovint la seva desorientació pel joc ràpid i desconcertant dels seus contraris. Tot això succeïa a la primera part. Però en veure que en reprendre's la lluita, el Sabadell entrava tot seguit el segon gol, els bilbaïns demostraren una nerviositat ben palesa, que minvà una mica en aconseguir el seu únic gol; però en marcar el Sabadell altra vegada, la moral dels jugadors de l'Atlètic de Bilbao vingué a terra de seguida. En lloc de procurar guanyar el terreny perdut, que degut a la seva anomenada sembla que els havia d'ésser possible, les agafaren llançant pilotes fora, sense com va ni com ve. Això com a recurs, i a les acaballes d'un partit, és perfectament admissible. però fet de la manera que ho porta a terme l'Atlètic, era intolerable. Degut a aquest procedir, només es va veure futbol durant pocs minuts de la segona part, llevat de la primera; els espectadors van haver de suportar durant més de 30 minuts, una pila de marrulleries dels bilbaïns, que no van fer res que s'assemblés a futbol. Creiem que per pròpia decència, i per respecte almenys als espectadors, mai l'Atlètic no havia d'adoptar semblant actitud, i menys no havent-hi la més petita causa que ho justifiqués, ja que tant el públic com els jugadors del Sabadell, es portaven amb tota correcció.

El Sabadell va jugar un excellent encontre, que el feia mereixedor de més sort de la que ha tingut; pel gran partit jugat ahir, no és just que hagi estat eliminat, i menys de la manera que ho ha estat. L'onze de la Creu-Alta va fornir una actuació davant els actuals campions, que ni els mateixos incondicionals podien esperar; durant la primera part que les coses anaren normals, va ddominar ben sovint els bilbaïns, i va tenir una série d'ocasions que li podien proporcionar una esclatant victòria i àdhuc l'eliminació del contrari, però aquelles excellents ocasions no es traduïren en gols, degut a tota mena de causes.

Si durant el primer temps el Sabadell va dominar bon xic més que el seu contrari, al segon no va deixar que aquest passés gairebé mai de mig camp. Algú dirà que va ésser perquè l'Atlètic feia els ulls grossos, però el cert és que el Sabadell va marcar els tres gols precisament mentre el seu contrari jugava a futbol, i estem segurs que d'haver continuat el joc tal com és de llei, la victòria del Sabadell hauria estat per més marge de gols encara; car l'entusiasme de tots els seus components, i la gran rapidesa que imprimien a les jugades, era una cosa que feia anar de bòlit els jugadors de l'Atlètic.

Ros va estar força bé a la porta, i va demostrar, ultra molta seguretat, estar ben preparat per a aquesta mena de partits. La defensa a càrrec de Pérez i Roure, excellent; el primer va estar més decidit i enèrgic, però en conjunt van formar una tanca que difícilment deixava passar res. Els mitjos van estar bé, i dels tres, el millor va ésser Tena, i dels davanters van destacar els exteriors i Roca.

De l'Atlètic de Bilbao, després del que hem dit, poc haurem d'afegir-hi; serà un equip tan bo com es vulgui, però pel que va fer ahir, no se li poden pas reconèixer condicions per a seguir ostentant els títols que avui té; més que condicions, hom va veure-li bon xic de defectes. Llevat de Blasco, Muguerza i a estones Bata, la resta no va fer res de bo.

L'àrbitre, que era el collegiat del Centre, senyor Canga Argüelles, va estar encertat en tots moments.

Començat el joc, tots dos equips es llançaren a l'atac i el perill de la porta del Sabadell va passar a la de l'Atlètic, i a continuació es va pronaugurar el marcador. El domini local durà un xic i valgué un nou còrner, també sense resultat. Tot seguit Blasco es va lluir en una gran aturada a un xut de Garreta.

L'Atlètic va fer una incursió a la porta contrària, i féu entrar en joc Ros, que es va fer aplaudir, els bilbaïns demostraren ganes de marcar, però Roure i més encara Pérez, van treballar enèrgicament, i la porta del Sabadell no fou traspassada. En una escapada dels visitants, Bata llançà un collocat xut que Ros en una brillant estirada desvià a còrner.

Novament va atacar el Sabadell i va tenir dues ocasions seguides per a marcar; però entre Blasco la defensa i l'atavalament dels davanters locals, el marc bilbaí quedava enter. El prònunciat domini sabadellenc va acabar en còrner infructuós.

En una escapada de l'Atlètic, Bata en complet forade joc, va rebre una passada de Felipes, que anà a la xarxa, però com és de suposar, no va fer efecte, per l'oportuna intervenció de l'àrbitre, que havia assenyalat la falta.

La reacció del Sabadell no es va fer esperar, i altra volta la porta de Blasco va perillar de valent; però la sort, més que altra cosa, va evitar el gol; finalment, els esforços dels sabadellencs es van veure recompensats i van aconseguir el primer gol, per obra de Mata, en rematar un gran xut de Garreta, que Blasco havia aturat amb dificultats.

Ambdós equips van trescar de valent, fins a la mitja part, per tal de millorar el resultat, i vam anotar encara dos còrners més contra els visitants. El nombre de còrners que durant aquesta part es van llançar contra l'Atlètic, diu clarament el domini que exercí el Sabadell.

Al minut de represa la lluita, el Sabadell va entrar el segon gol en rematar Roca una excellent passada de Mata; aquest gol desconcertà extraordinàriament els jugadors de l'Atlètic, algun dels quals començà adesentonar; als pocs minuts van aconseguir el seu únic gol, i aleshores la lluita va esdevenir ben enèrgica i emocionant; no va trigar gaire el Sabadell a marcar el darrer gol, i els bilbaïns van perdre del tot la moral. Van començar a llançar pilotes a fora, o millor dit, contra el públic; com que encara mancava més de mitja hora de joc, semblava que tornarien a jugar com cal. Però hom restà sorprès en veure que els de l'Atlètic augmentaven llurs grolleries, i fins a l'acabament, van seguir de la mateixa manera. L'àrbitre, davant d'això, no assenyalà el final fins deu minuts més tard del temps normal.

Integraven els equips:

Sabadell. — Ros, Pérez, Roure, Codina, Martí, Tena, Mata, Bertran, Garreta, Roca i Sangüesa.

Atlètic de Bilbao. — Blasco, Careaga, Castellanos, Pichi, Muguerza, Roberto, Lafuente, Iraragorri, Bata, Chirri i Felipes.

P. F.

MOTOR PALACE
ELS MES GRANS ASSORTIMENTS EXISTENTS A BARCELONA
Anuncia a la seva distingida clientela haver-se fet càrrec amb caràcter d'exclusiva, de la venda dels coneguts i acreditats
TRICICLES PER A REPARTIMENT
"ALPHA" "DELTA" "PATRIA"

ASSORTIMENTS COMPLETS DE RECANVIS
UNICS tallers oficials per a les nostres marques de tricicles i automòbils
MUNTANER, 185 - 187
els quals disposen d'una perfecta instal·lació per a engreixar i servei elèctric
Secció especial de cotxes usats, completament revisats
APARELLS DE RADIO:
"ERLA" "PUNTO AZUL" "PHILIPS"
AUTOMOVILES, S. A. - Còrsega, 302-304

AUTOMOBILISTES
SIMONIZ
CONSERVA I DONA BRILLANTOR
SIMONIZ SERVICE - AVINGUDA DEL 14 D'ABRIL, 466

Mobles americans

Plaça Tetuan, 17
Tallers L. OLIVERA
No instal·leu la vostra oficina ni compreu mobles per al vostre despatx sense demanar pressupost a aquesta Casa
GRAN ECONOMIA
Tel. 53404

NEUMATICS
A MES BON PREU QUE NINGU
SERVICE STATION, S. A.
Aragó, 270 i 272 -- Telèfon 11550

Heu-vos aci la cosa millor
El paquet de la MAIZENA té les preferències de les mestresses de sa casa. El seu gust fi millora els guisats. Lliga les salses i enriqueix les sopes. La seva extraordinària digestibilitat la fa inapreciable per a la nutrició dels nens, vells, malalts, convalescents i persones d'estòmac delicat. Per als nens la MAIZENA és una veritable llaminadura i un poderós aliment que els cria sans i forts.
Concessionari: FREDERIC BONET / Apartat 886 / Barcelona
MAIZENA

partit d'ahir, que l'adversari del Barcelona era el València. Incomplet, senhem de perdre de vista en jutjar el se mig centre... i al camp de Les Corts.

ELS EQUIPS

El Barcelona va arrenglerar en aquest partit *definitiu* el següent equip: Llorenç, Zabalo, Saló, Martí, Guzman, Castillo, Piera, Goiburu, Arocha, Ramon i Sagi. De la davantera, el millor, indiscutiblement, foren els exteriors, Piera i Sagi. El tercet central, molt bé, molt bonic, àdhuc va engrescar el públic. Xutant, però, no ens van convèncer. Van perdre molt de temps i s'hi van pensar una mica massa. Guzman, fluixejà; els ales, més discrets, actuaren millor a la defensiva que a l'atac. A la defensa, Zabalo fou el puntal, i Llorenç no tingué cap culp dels dos gols que li mrcren, perquè el segon no el dturà per ésser curt de talla, i d'això no en té cap culpa.

El València presentà l'onze integrat pels següents jugadors: Cano. Melenchon, Torregaray, Amorós, Ricard, Conde, Torredeflot, Navarro, Vilanova, Costa, Sánchez.

El millor de l'equip, el tercet defensiu, sobretot el porter,, que estigué magnífic. La ratlla de mitjos, molt fluixa, es va limitar gairebé a la defensiva. La davantera, molt deficient, i això fa remarcar més la desfeta blau-grana. Dels cinc de davant, Navarro i Torredeflot foren els que ens van agradar més.

El partit va resultar—per culpa del caire desfavorable que presentava—d'una emotivitat extraordinària. Fins i tot tingué estones brillantíssimes, començava a veure la cosa negra, es va engrescar de valent, i qui més qui menys ja s'aconsolava d'haver d'anar a fer un partit de desempat a Saragossa. I quan marcaven dos minuts per al final i la perspectiva de Saragossa s'accentuava i hom començava a parlar de trens especials i de caravanes automobilístiques, el València, aprofitant la indecisió de Castillo i Saló i la poca alçària de Vilanova, va marcar el de gràcia, que va fer molt poca gràcia al públic barcelonista.

CAMIONS
AUTOMNIBUS
CAMIONES GENERAL MOTORS
GMC
Concessionari per a les provincies de Barcelona i de Girona
JOAN FLOTATS
Tamarit, 95 i 97 - Tl. 31506
BARCELONA

Això és tot. El Barcelona ha estat eliminat pel València a Les Corts. Tot i tenin present l'arbitratge del senyor Saracho, no podem dir, com altres vegades, que un "bel morire...".

LEWIS

DIPOSITARI DE RELLOTGES DE LES MILLORS MARQUES
SUISSES

EL REGULADOR
JOIES DE DARRERA NOVETAT
RAMBLA DE LES FLORS, 37

Dr. SALART
Ronda Universitat, 37, 2.º
Telefon 20203
ESPECIALISTA
MALALTIES URINARIES
i la seva Cirurgia. - De 4 a 9

NATACIO

Diumenge vinent, amb el Gran Premi de Pasqua, s'inaugurarà oficialment la temporada

Francesc Macià ha de presidir els encontres internacionals entre belgues i catalans, que tindran lloc els dies 29 i 30 d'aquest mes

La temporada hivernal que ha transcorregut, plena d'entusiasme i de millorament pels nedadors, ha de trobar diumenge vinent, amb la disputa del Gran Premi de Pasqua, la seva definitiva revaloració per entrar de ple en les activitats aquàtiques.

Inauguració oficial.—Enfilament de nous valors inconeguts que en la clàssica carrera dels 200 metres estil lliure fan passar un moment anguniós als valors coneguts, i que entre el xipolleig de l'aigua lluiten amb una extraordinària ardorositat per entrar als rengles dels asos consagrats.

Es presenta el Gran Premi de Pasqua, pel que es refereix a la lluita, com el més interessant de tots els fins ara celebrats, ja que a la disputa dels primers llocs, per als nedadors de "postín", s'uneixen un estol de debutants com mai s'havia vist, i fa que a hores d'ara la inscripció bati els rècords de concursants.

Els Clubs catalans demostraran la seva vitalitat, una vitalitat enorme i plena d'esperances per a l'esdevenidor. Tots ells s'han preparat, atenent-se cadascú a les seves condicions amb un dalit fervorós i entusiasmàtic per a la primera prova oficial de la temporada.

Els nedadors del Club Natació Barcelona, la seva activitat ha estat força palesada durant el recent concurs, i on la preparació que han vingut usdefruitant fa esperar quelcom de bo. Conjuntament la impressió és immillorable i fa esperar alguna revelació oportuna. Individualment, desconeixem la forma d'algun d'ells, i la incògnita per l'afavorit al lloc d'honor és per ara indesxifrable.

Els nedadors del Club Natació Atlètic, amb una preparació molt menys intensa que la dels seus rivals de Club, es presenten a la lluita amb aquell optimisme propi dels veritables atletes.

L'entrenament curt que han tingut a la piscina de l'Exposició, sembla que ha estat ben aprofitat, i per les converses tingudes amb un signifocat directiu, aquesta carrera de Pasqua serà la que marcarà la vàlua en quantitat i qualitat del popular Club Natació Atlètic.

El Barceloneta, amb Celz Fernàndez davant, també es presenta amb una forma semblant al Atlètic.

Un petit entrenament a la piscina de l'Exposició i de cara a la lluita a donar més d'un disgust.

Ignorem encara la inscripció del Sabadell, Natació, Badalona, etc., però amb tot i això la inauguració de la temporada fa esperar amb ànsia els bons aficionats per assistir a la batalla pel primer lloc, i que enguany és de difícil pronosticar.

Els Artigues, Sabata, Schulz, Palatxí, Bernal, etc., tenen la paraula.

Conjuntament amb el Gran Premi de Pasqua hi ha la final de water-polo, corresponent a la Challenge Barba.

El nom de Joan Barba, evoca amb nosaltres aquells temps venturosos de la natació, temps de veritables sacrificis,on el posseir una piscina era quelcom de comni daurat, i que no s'havia pogut realitzar mai.

El malaguanyat Barba representava l'esportman eclètic per excellència, i en el que brillava en tots els seus diferents aspectes.

En Barba, xicot bo, senzill i gran comprensió, ens va deixar quant més s'esperava de les seves qualitats.

La seva Challenge ha d'ésser pels nedadors una continuació de l'obra que ell va començar, i durant els minuts de silenci recordar-lo, com es va fer mereixedor.

La nota simpàtica i atractivola per excellència, és la carrera de les dones.

Excellent per la forma en què avui es troben, i que fa esperar que el rècord dels 100 metres estil lliure torni a ésser enderrocat, i atractívola per la qualitat de nedadores que hi ha inscrites.

La setmana passada férem un breu comentari al finit concurs femení, i on posàrem de manifest la indiscutible classe de les nostres nedadores. No és ocasió, ara, de repetir-ho.

La lluita de diumenge vinent es presenta interessantíssima, i el nostre públic podrà demostrar la simpatia que sent per les nedadores, que tant enlairen el nom de Catalunya.

—o—

Per als dies 29 i 30d 'aquest mes hi ha els encontres internacionals entre l'equip belga Cercle Royal de Natació i el Club Natació Barcelona.

N oés el nostre propòsit fer l'apologia de la significació que té la petita Bèlgica dins el món aquàtic.

No. La nostra intenció és dirigir-nos als directius del Club degà en recordança del què va fer la nació amiga pel venerable Don Francesc Macià. El nostre poble, tan sentimental i viril quan convé, ha de palesar als jugadors belgues, que per uns quants dies seran els nostres hostes, tota la seva simpatia i gratitut, i l'ocasió de visitar-nos l'equip de Brusselles ha d'ésser tinguda en compte per tots els bons esportius.

Llancem, doncs, aquesta idea amb la seguretat que els directius del Club Natació Barcelona hi posaran la part que els correspon.

Don Francesc Macià no hi ha de mancar... L. G. ABRIL

FUTBOL

A SANT ANDREU

El Terrassa va perdre amb el Sant Andreu per quatre a un

No despertà molta expectació, qu ediguéssim, aquest encontre. Jugat com a entrenament i amb bastant desnivell de categoria, el públic andreueno hi assistí amb l'únic objecte de constatar que els seus jugadors segueixen estant en forma, però convençut que guanyarien.

Sense cap brutícia, cadascú féu tot el que bonament pogué per tal de demostrar la seva vàlua, i l'àrbitre senyor Capellades no trobà dificultats en el seu coms. Nosaltres també aprovem la seva tasca i si algun però hi trobem fou una excessiva afició a veure offsides.

En tota la primera part, només Comes marcà un gol quan feina uns trenta minuts que jugaven. A la segona, Bonal, al cap de quinze minuts, aconseguí el segon del Sont Andreu, i de seguida Marrugat, d'una capcinada, assolí l'únic gol del Terrassa.

Duran i Ferrer aconseguiren el tercer i el quart, respectivament, per als groc-vermells.

A remarcar, una parada de Petrus amb salt mortal, a la primera part — a la segona gairebé ni tocà pilota—, la qual fou la millor jugada de la tarda. El porter del Terrasa, en canvi, en tota la segona part no pogué descansar ni un moment.

Els equips, a les ordres del senyor Capellades, s'arrenglerareu així:

Terrassa: Torner, Cruselles, Bartomeu, Gaudia, Lavilla, Castro, Valls, Tort, Marrugat, Miralles i Aguilar.

Sant Andreu: Petrus, López, Soler, Palau, Duran, Inglan, Pellicer, Bau, Ferrer, Villribera i Comes.

EL TORNEIG DE CLASSIFICACIO A SANS

El Sans bat l'Atlètic de Sabadell per quatre gols a cap

Ahir el Sans va debutar a n'aquest pseudo-torneig davant d'un enemic força fàcil. Tan fàcil com difícil li havia resultat durant els partits de campionat. No esperàvem veure ahir un Atlètic tan pobre de joc i recursos. Això va fer fàcil la victòria als nois de Sans que varen apuntar-se dos gols a cada part sols amb la resistència (força notable certament) del porter Silvestre que fins tingué necessitat d'ésser transportat al botiquí per les seves temeritats, va defensar-se com un home.

Es clar que el Sans va dominar sempre ficat en terreny adversari i per més que aquests varen fer alguna que altra escapadeta mai, però, varen donar-nos la sensació de perill i fou ben fàcil per altra banda l'acció defensiva del Sans perquè els davanters atlètics com si no hi fossin... El porter del Sans, no podem pas dir si ahir estava encertat o no. Una vegada varen tenir una bona ocasió per a esborrar el zero del seu marcador, per unes mans pen clares d'un sansenc que es transformaren en el càstig màxim, però ni així saperen aporfitar-se.

Malgrat però, no tenir materialment enemic al davant, podem ben dir que el Sans ahir va fer un bon partit, però un bon partit només, perqè ens abradaria veure si el repetien davant d'un contrari de major qualitat que l'Aatlètic de Sabadell.

* * *

Els jugadors arrenglerats foren: Atlètic de Sabadell, Silvestre, Itarte, Falguera, Centelles, Ferran, Calungo, Pastor, Canet, Galopa, Mota i Gil.

U. E. de Sans, Domènec, Villacampa, Torredeflot, Robles, Gol, Bartoli, Calsina, Aguilar, Guàrdia, Aliart i Carrion.

L'ordre dels gols fou: Un penalty el primer que Torredeflot transforma en gol. Una passada de Guàrdia, que ahir va revelar-se un perillós centre davanter, Carrion va donar motiu pel segon i després del un altre gol de la mateixa manera que l'anterior i el quart es deu a Aliart.

El porter substitut de Silvestre fou Gil, que no es pot dir si va ferho bé o malament perquè va jugar ben poca estona.

L'home que millor va jugar del Sans, va ésser Robles, ben ajudat per Gol i Bartoli a la ratlla mitjana, i Guàrdia a la davantera va ésser una revelació però, ja el veurem en un altre partit, per a dir-ho més segurs.

L'arbitratge de Santiago va ésser molt encertat per més que el partit no va ésser pas difícil, però no tingué ni una sola equivocació.

ADRIA

A GRACIA

El Gràcia empata a quatre gols amb el Palafrugell

Aquest partit, jugat al camp dels vermells, va resultar molt interessant, com pot veure's pel resultat.

Els primers moments de joc són ràpids, i es destaca la gran mobilitat de tots dos onzes.

El Gràcia és el primer de marcar, degut a una rematada d'Esteve, que aprofità una bonica avançada vermella.

No passen cinc minuts quan el Palafrugell aconsegueix l'empat per mediació d'Espanya.

Segueixen els atacs per totes dues parts, i en un d'ells Miquel té l'ocasió d'aconseguir el segon gol per al Palafrugell.

Els vermells graciencs no cedeixen i aconsegueixen de nou l'empat, i és Piñero l'autor del gol en aprofitar una passada d'Esteve.

Se centra la bala i Luis s'encarrega de marcar el tercer gol.

A la segona part el Gràcia, després de diverses temptatives en les quals hi hagué gran coratge, pot nivellar-se el resultat amb un gol magnífic de Ferrer, que rematà una centrada de Palou.

No triga el Palafrugell a aconseguir el quart gol en aprofitar-se Reixach d'una falsa sortida de Florença.

Falten dos minuts per a acabar, i el Gràcia tira un còrner que Ascon remata de cap i marca el quart gol; es forma un embull, ja que el Palafrugell protesta i protesta el públic, i sense centrar-se la bala, l'àrbitre assenyala el final.

Els equips van arrenglerar-se així:

Gràcia: Florença, Claudio, Vila, Sànchez, Burguete, Ascon, Piñero, Artigues, Ferrer, Esteve i Palou.

Palafrugell: Gauchia, Blanch, Colomer, Pous, Castelló, Cabanes, Esteve, Espada, Miquel, Lluis i Reixach.

Arbitrà el senyor Santuré amb moltes dificultats.

P.

A MATARO

Granollers, 2 - Iluro, 2

El partit celebrat ahir, diumenga, a Mataró fou força interessant, però amb un caire poc recomanable per part del Granollers, degut al qual s'hagué de suspendre el partit abans del temps reglamentari.

De la victòria indiscutiblement se'n féu mereixedor l'onze forà, car en tots moments fou superior. Els locals no aconseguiren coordinar les jugades.

El primer gol fou obra de Garí, aprofitant una fallada de Mas i ajudant-lo la indecisió de Terròs.

El segon el marcà Valls, en tirar un penalty amb què fou castigat el Granollers per un faut de Miralles.

En un aldarull aconseguí el gol de la victòria el Granollers.

S'acabà el partit amb envaïment del camp, degut a l'intercanvi de paraules entre jugadors i públic.

Arbitrà mitja part En Palaus i l'altre En Valldeperes. Tots dos foren poc enèrgics en el seu comès.

BELLAVISTA

El Torneig de Promoció a la Segona Categoria Preferent

Ahir es disputaren dos d'aquests encontres, puix que el Ripollet-Girona ja es jugà en data anticipada.

A. O. de Vilanova, 6; Güell, 4.
Horta, 3; Reus Deportiu, 2.

CIUTADA, CATALA:
Fes els teus impresos en català.
Fes educar els teus fills en català.
Escriu en català.

Els infants noruecs i l'esquí

Entre les moltes coses que frapen de Noruega, com són la seva cultura, la democràcia veritable estesa en totes les classes socials, els costums moderns, potser per a nosaltres, meridionals, el que sobresurt és la llibertat dels infants, el sistema d'educació, i el seu sentit esportiu.

Jo no sé si ho fa l'aire, el fred, o els aliments, la qüestió és que tant els nois com les noies de dos a dotze anys són veritablement encisadors. Hom els prepara completament diferent que a casa nostra. L'infant, així que pot caminar, va sol a l'escola, sol al passeig. Fa l'essuí sol. En els jardins públics hi van sols. No tenen el pesombre de les mirades familiars o mainaderes. No són hipòcrites, car no han de fingir i fan els seus jocs i les seves converses sense el control de ningú. No han d'amagar-se ni s'han d'aprofitar de cap descuit dels seus vigilants, que no existeixen. Els veuríeu els matins formant grans escamots d'ambdós sexes cap a l'escola comunal, on, degut al sistema educatiu, tenen molt de gust a assistir-hi. La majoria són rossos, amb la pell colrada i curtida pel fred. Tots fan esquí i això ens frapa molt a nosaltres, acostumats a veure que a Catalunya generalment es comença aquest esport als 17 o 18 anys. Aquest hivern s'ha corregut a Noruega una prova d'infants i la participació ha estat de 541 concursants, xifra fantàstica i que sembla impossible. Recordo un petit a Lillehammer, d'uns quatre a cinc anys, que saltava amb un estil perfectament nòrdic. Tenia un posat digne dels grans campions, i el salt es descabdellava segons la tècnica més pura. En el moment del salt, feia moure els braços acompassadament i no oblidav de distanciar els peus en el moment de prendre terra. També recordo un partit de bandy, hockey sobre glaç, en un recó del Cristian-fjord, completament gelat. El capitost de l'equip anava habillat com els grans esportius i en les seves maneres s'i veia una còpia dels asos internacionals.

Infants rossos, que de grans formeu aquest bell estol de nois i noies repartits arreu del món i que continuament sentiu la pruïja de conèixer nous horitzons i noves terres, jo, pobre meridional, no és que és el que més admiro: si la vostra llibertat o el bon ús que d'ella féu.

FINSE

Auto-American, S. A.

Avinguda 14 d'abril, 484 —— Telèfon 77516

INAUGURARA

molt aviat, el seu SALÓ EXPOSICIÓ al carrer de les **Corts Catalanes, 484 - Tel. 76366**

(xamfrà Viladomat)

on trobareu el **legítim recanvi,** i el nou i admirat camió,

2 tones 4 metres entre eixos

CHEVROLET

UN TORNEIG CASOLA

Ahir ens van assegurar que, eliminats el Barcelona, el Badalona i el Sabadell, hom projecta celebrar un torneig en el qual hi prendrien part, ultra els equips esmentats, l'Europa, el Júpiter i alguns altres.

La idea trobem que no està malament. En podrem dir el torneig dels desenganyats.

ESTRANYESA

En el transcurs de l'encontre d'ahir a la tarda, al camp de Les Corts, molts espectadors de bona fe — encara en queden... —s'estranyaren que no es donés compte del descabdellament del partit de Campionat d'Espanya que el Sabadell i el Badalona estaven jugant i que, sens dubte, també tenien la seva importància.

No mancava qui deia que persistint en el pla general d'economies que l'actual Directiva s'ha imposat, havia acordat suprimir les conferències telefòniques...

Així ve que ni pintat allò de la xocolata del lloro...

O ARA O MAI!

Tot just acabat el partit Barcelona-València, els fins fa poc alegres i optimistes directius blau-grana feien una cara de pomes agres que trencava el cor.

Solament el senyor Cabestany restava serè, tranquil. Al senyor Cabestany, l'eliminació no l'afectava el més mínim. Precisament, mercès a ella, el Barcelona resta lliure de tot compromís i podrà ésser aviat un fet l'organització d'un torneig amb clubs camperols, que és, com se sap, el seu somni dorat.

Tàrrega, Reus, Molleruse, Martorell estan d'enhorabona...

ELS PREVISORS...

Baonsa, com se sap, ha entrenat fins fa poc l'equip del Deportivo Alavés. L'home ha estat llicenciat, perquè el pla general d'economies s'ha imposat arreu...

Baonsa, però, és home previsor, i en el temps que ha viscut a Vitoria no ha deixat de conservar un piset que tenia llogat ací i pel qual només paga dotze pessetes mensuals.

El qui ha tingut cura d'anar fent efectius els lloguers ha estat l'Enric Peris, al qual Baonsa enviava el seu import amb segells de correu.

Consti que això no ho hem sabut per En "Tallarina"!

¿Ja sou subscriptor de LA RAMBLA?

DEL CLUB DEPORTIU EUROPA

El Club Directiu ens comunica que, atenent-se al preceptuat en l'article 30 del vigent reglament, convoca els senyors socis a l'Assemblea general ordinària que tindrà lloc dimecres vinent, dia 20, a dos quarts de deu, de primera convocatòria, i a les deu de segona, a la societat L'Artesà, Travessia de Sant Antoni, 12, sota el següent ordre del dia:

Lectura i aprovació de l'acta de la darrera Assemblea general ordinària.

Lectura de la memòria del present exercici que el Consell sotmet a la consideració dels socis.

Aprovació de l'estat de comptes.

De les proposicions i acords que el Consell directiu hagi inclòs en l'ordre del dia, al qual efecte els socis hauran de comunicar per carta al Consell directiu els assumptes que creguin convenients.

Elecció total de nou Consell directiu.

Esperem que no hi haurà clatellades.

DONA CATALANA: Educa els teus fills en català

Plaça d'Antoni López, 15

URALITA

BARCELONA

... que Blanch, del Palafrugell, no ha signat encara pel Madrid, tal com assegurava un cert setmanari local.

*

... que sembla que no ho farà, ja que ha rebut propostes d'algun club d'act...

*

... que el Mataró a la vinent Pasqua rebrà la visita del Carouges (Geneve), de Suïssa, campió suís 1927-1928, i actualment compta amb tres internacionals i sis seleccionats nacionals.

*

... que En Buj i En Garcia, del Barcelona, defensaran els colors ilurencs i molt probablement altres elements.

*

... que a Mataró estan disgustats del concepte que té format del seu element esportiu un cert diari esportiu barceloní.

*

... que En Cruixent, de l'Iluro, amb el resultat de l'assemblea del 9 està que no cap a la pell davant l'èxit obtingut.

*

... que en el primer partit que jugui a casa La Bisbal, la cirna de la Primavera d'aquella localitat, acompanyada de la seva cort d'amor, tirarà el kick-off.

... que trobem la idea molt encertada.

*

... que els nois de La Bisbal F. C. de totes passades, volen aconseguir un lloc honorable en el vinent trofeu Torneig "La Rambla".

El Campionat d'Espanya Amateur

L'equip de l'"Oscense" va batre el Palamós per dos gols a un

Ahir, al camp de Les Corts, abans del partit entre el Barcelona i el València, va jugar-se el partit eliminatori del Campionat d'Espanya amateur entre els equips de l'Oscense i del Palamós.

La lluita interessà extraordinàriament el públic, perquè fou jugada amb gran entusiasme, evidenciant-se l'existència en aquests equips d'elements d'una certa vàlua.

Van guanyar els aragonesos per dos gols a un, malgrat que el Palamós, a darrera hora, atacà amb gran intensitat, i si no aconseguí l'empat fou per poca sort.

Arbitrà el collegiat valencià senyor Leonarte—amb una certa displicència—, i els equips van arrenglerar-se així:

Palamós: Boix, Ribes, Dispés, Goiri, Rosaleno, Daliban, Napoleón. Fernàndez, Girona, Pol i Moya.

Oscense: Acin, Valeta, Laroche, Pérez, Trisan, Camps, Izquierdo, Martínez, Esquerrà, Conrado i Primo.

A GIRONA

TROFEU "LA RAMBLA"

Ahir començà aquest torneig organitzat per LA RAMBLA, amb la cooperació del Collegi d'Arbitres amateurs de Girona.

Els resultats obtinguts foren:

S. A. F. A., 3 - L'Escala, 0.

Olot - Torroella, suspès.

Cassà, 3 - La Bisbal, 1.

Per ésser el primer partit, ens abstenim de fer-hi comentaris. Oportunament el comentarem.

Els partits assenyalats per al diumenge vinent són:

Cassà - Olot.

La Bisbal - S. A. F. A.

L'Escala - Torroella.

A OLOT

Olot F. C. (selecció), 2
Esbart Gironí, 1

Dijous, dia 14, va tenir lloc aquest encontre amistós, davant d'escàs públic.

El joc va ésser molt anivellat i els gols varen aconseguir-se en el primer temps per mitjà de Puig i Pujol, els de l'Olot, i per Bordes el dels visitants.

Els equips eren:

Olot F. C.: Surias; Descalç, Pau II. Foradada, Güell, Peiró; Puig, Sàez, Doménech, Figueres i Pujol.

Esbart Gironí: Oliver; Teixidor, Ferrer; Simon, Poch, Ben; Bol, Bordes, Colomer, Tarradelles I, Tarradelles II.

* * *

Ahir, diumenge, estava anunciat el partit Olot-Torroella, corresponent als primers encontres del torneig copa LA RAMBLA, el qual per mala interpretació de dades (sembla que dels Mòngrins) no va poder celebrar-se per no haver-se desplaçat aquests darrers.

VILANOVA I GELTRU

A. Orers, 4 - Gràcia F. C., 2
Homenatge al malaguanyat porter Emili Gimeno

Haver suspès el torneig de la "Copa Francesc Macià", que tocava venir l'equip del Gràcia sabent que és un equip noble, en aquest partit com es tenia la intenció de retre un homenatge al malaguanyat Emili Gimèno, la Junta dels Alumnes Obrers d'acord amb el Gràcia convingueren en celebrar aquest partit d'homenatge dijous passat i així ho feren.

La primera part, va ésser un joc molt igualat que els forasters feren dos gols obra de Crispi i de Ferrer; per un d'Arnàez a favor de l'equip local.

El segon temps fou de constant domini dels Alumnes i donaren una exhibició de bon futbol. Al començament de la primera part es féu un minut de silenci que es guardà amb respecte.

Els equips eren els següents:

A. A. Obrers: Pasqual, Baldris, Roca, Vidal, Paco Alemany, Bertran, Arnàez, Olària, Jener i Anton.

Gràcia F. C.: Florença, Claudio Vidal. Rosell, Sanchez, Crispi, Esteva, Palau, Ferrer i Artigues

L'àrbitre amateur, senyor Montaner, poc acceptable. — S. Morera

A TARREGA

El Tàrrega venç el Reus Deportiu per 5 a 3, adjudicant-se la Copa LA RAMBLA

Per ésser el primer partit de Festa Major, hi havia molt de públic, a més que a l'equip local es presentava l'ex-jugador Janosso, procedent de la Joventut Asturiana de l'Havana.

El senyor Domingo va fer d'àrbitre, i els equips eren integrats:

Reus. — Oller, Conesa, Gasach, Fornés, Vergés, Margalef, Sant II, Randúa, Domingo. Gascon, Raset.

Tàrrega. — Pont I, Surroca, Boladeres, Seriol, Janosso, Maymó, Ferran, Ferrer, Pont II, Castellà, Manonelles.

La senyoreta Concepció Figueres va llançar el kick-off.

Els gols del Tàrrega els marcaren: Castellà (2), Ferrer (2); el quart gol no se sap ben bé qui el va fer.

Els gols del Reus els van fer: Randúa (2) i Domingo (1).

La senyoreta Concepció Figueres, en nom de LA RAMBLA, va fer lliurament de la copa a l'equip vencedor.

ORQUESTRINA GATTZ-HARA
J. Reynés - Tapineria, 36. 1.er

Tàrrega, 2 - Terrassa, 1

Aquest fou el segon partit de la festa. L'equip terrassenc feia molt de temps que no l'havíem vist per Tàrrega, i per aquest motiu el camp es va veure molt animat.

A les ordres del senyor Lloses, formaren els equips de la següent manera:

Terrassa: Ulldemolins, Vila, Bartomeus, Castro, Santillana, Cadafalch, Valls, Perera, Piazuelo, Miralles i Aguilar.

Tàrrega: Pont I, Surroca, Ciurana, Seriol, Janoso, Maimó, Ferran, Cucurull, Segura, Pont i Monanelles.

Quan feia 18 minuts que jugaven, és castigat el Terrassa amb un free-kick. L'executa Pont II, i d'un xut bombat marca el primer gol del Tàrrega, que és molt aplaudit.

El primer temps acabà amb el resultat d'un gol a cap a favor del Tàrrega.

En reprendre's el joc, el Terrassa ataca de ferm, però Pont evita que marquin, i en un atac del Tàrrega, Pont II aconsegueix el segon gol, d'un xut travessat, que Ulldemolins no pogué evitar malgrat la gran estirada que executà.

Cap a les darreries del partit, Perera marca el gol del Terrassa, i sense cap més jugada d'interès acaba el partit amb el resultat de dos a un.

El equips han jugat tot el que han sabut. En el Tàrrega ha jugat el famós mig-centre internacional de l'Havana, Janosso, procedent de la Joventut Asturiana, el qual ha vingut a refer-se d'una lesió. El seu joc és lent, per es nota la seva vàlua, malgrat de la fatiga i de la lesió.

El públic, molt correcte.

JOSEP VINYALS

FRONTO NOVETATS
CADA DIA
GRANS PARTITS
i
QUINIELES

CABAVOS CARDONA VERGARA 1

Els acumuladors
DININ
són els més potents i de més durada per tota mena d'automòbils
Agent exclusiu: Ag[illegible] Lla[illegible]
E[illegible]es, 11, [illegible]llorca, 11. T. 77578
Gran taller elèctric

Costa Rabassada
Campionat Europa
Ford
Bat el rècord anterior de la seva categoria i es classifica
2.on
de COTXES ESPORT
Aquest cotxe ha estat preparat per l'Agència més antiga d'Europa
A. CASAJUANA
ENGINYER INDUSTRIAL
Avinguda 14 d'abril, 482 Diputació, 279
Equipat amb neumàtics
MOHAWK

EL CANTO DEL DESIERTO
Film basat en la famosa opereta musical de Hammerstein que s'ha representat 2.00' vegades consecutives al Drury Lane, de Londres
¡La filigrana musical del segle!
John Boles, Carlotta King, Louise Fazenda, Myrna Loy i Johnny Arthur
Selecció Warner Bros-"Cinaes"
Demà, dimarts, ESTRENA
al
Saló Catalunya

A VILANOVA

A. A. Obrers, 6
F. C. Güell, 4

Ahir, a Vilanova, va correspondre jugar el prime rpartit del Torneig de Promoció, ent. els equips Associació d'Alumnes Obrers i el F. C. Güell, i que fou presenciat per bon nombre d'aficionats.

A les ordres del collegiat senyor Baliro, s' rengleraren els equippiers la forma següent:

A. A. Obrers: [illegible] Baldris, Roca, Vidal, Paco, Alemany, Arnàez, Bertran, Olària, Jener i Forgues.

F. C. Güell: Noia, Comas, Marino, Rocarrera, Mateu, Or[illegible], Simon, Maneixa, Ferrer, [illegible]au i Sospeda.

Des del principi del match, la pilota passa a favor dels Alumnes Obrers, i és asustat el porter Noia, de dos tirs que li passen per sobre mateix del marc. Joc molt mogut en què els davanters locals se internen al terreny contrari i Marin i clorre en còrner que tira Olària, Jener, d'un bonic xut, introdueix la bala dins de la xarxa. No passen gaires moments que el Güell fa l'empat per mediació de Ferrer, aquest jugador de la ratlla mitjana marcà el gol que és aplaudit i, malgrat de l'estirada de Jo. Al mateix lloc, poc després, Ferrer s'apuntà un altre gol, degut a la pèssima actuació en aquest moment del cercle local. En una reacció alumnista Arnàez marcà el segon gol amb el cap. Falta de Paco, tirada per Marín, bloca la pilota molt bé Jo. Joc davant de la porta de Noia, i aquest tirà l'esfèric a còrner. Tira la falta Olària i Alemany que està atent, el tira de cap que Noia el para amb dificultat. Gol clarament a favor dels Alumnes que el àrbitre anul·la i després de moltes discussions resulta ésser còrner, sense que doni cap resultat. Després es tira un penalty contra el Güell que Alemany converteix en un altre gol per al seu equip, i s'acaba seguidament el primer temps.

Al segon temps veiem que la pressió dels Alumnes encara queda accentuada i es tiren també dos còrners contra el Güell que no donen cap resultat. Un fort tir de Ferrer es converteix en gol. Bertran, que es troba a la defensiva tira un fort tret a Noia que para aquest amb un bon estil de porter. Joc magnífic per part dels locals que Olària marca un altre gol. Poc després Bertran burla a Noia i li passa la pilota per l'angle i es converteix en gol. Els forasters sembla que ara es volen imposar, un xut de Marin toca al pal, l'aprofita Maneixa per marcar gol. Abans d'acabar Alemany tira un penalty que entra a dins de la porta i s'acaba l'encontre.

Al nostre entendre direm que Alemany, Arnàez, Vidal i Bertran, varen ésser els millors de l'equip alumnista, i del Güell, ens agradà la seva línia davantera, el mig centre Oro, i el porter Noia, que va traure moltes pilotes.

L'àrbitre senyor Balús, poc encertat com sempre en la seva actuació de jutge.

Anuncieu a LA RAMBLA
si voleu vendre
Es l'anunci més eficaç

TEATRES

Teatre Català Novetats
Gran Companyia Lírica de LLUIS CALVO, en la qual figura el gran divo MARC REDONDO
Avui, a les 10. La celebrada obra del mestre Guerrero,
LOS GAVILANES
pels renomenats artistes Ricard Mayral, Empar Romo i Andreu Sánchez. — Demà, tarda:
LOS PARIENTES DE LA NATI
LA ROSA DEL AZAFRAN
Nit: LA MARCHA DE CADIZ
EL SANTO DE LA ISIDRA
EL POBRE VALBUENA
Dimecres, ESTRENA en aquest teatre de EL CANTAR DEL ARRIERO, amb el debut de R. UGUETTI.
Dijous, ESTRENA de MARCHA DE HONOR, per MARC REDONDO.

Teatre Català Romea
Companyia VILA-DAVI
No deixeu de veure
LA RODA DE LA FORTUNA
3 actes de comèdia d'Avelí Artís.
A riure, a riure, a riure! —
Exit indiscutible.

CINEMES

COLISEVM
Avui, nit, a les 10:
Revista sonora Paramount
PEPITO, EL ACORDEONISTA
(Dibuixos sonors)
JEANNETTE MACDONALD
— en —
MONTE CARLO
secundada per Jack Buchanan
(Es una opereta Paramount)

CINEMA PARIS
Avui, nit, 9'45:
Extraordinari programa: Helen Costello en DRAMAS DEL CIRCO, (dibuixos); el grandiós èxit d'imperio Argentina en el suggestiu super-film parlat en espanyol, SU NOCHE DE BODAS, amb Pep Romeu.

CINEMA SELECTE
Passeig de Gràcia, 69. - Tel. 78218
Avui, nit, a les 10:
Actualitats; EN EL PAIS DE ENRIQUE IV (documental); MECANOGRAFA IDEAL (dibuixos); gran èxit de l'obra de G. W. Pabast, PRISIONEROS DE LA MONTAÑA patrocinada pel Centre Excursionista de Catalunya.

CINEMA URQUINAONA
Programa per a avui, nit, a les 10'30: Simfonia; AUNQUE PAREZCA MENTIRA (visió de coses extraordinàries); LOS HARAGANES (dibuixos sonors); PARLEZ-VOUS (comèdia), per Slim Summerville; RESURRECCION, (adaptació cinematogràfica de l'obra de Tolstoi). Interpretació meravellosa de Lupe Vélez i Lluís Alonso. — Dimarts vinent: Frederic Garcia Sànchiz donarà la seva primera "Charla de Hollywood", titulada LUCES. Queda obert l'abonament a les "CHARLAS" de F. Garcia Sànchiz. Telèfon 25627.

ROSSELLO CINEMA
Entre Pass. de Gràcia i R.ª de Catalunya
Telèfon 76110. Aparells sonors Excelsion
Avui, nit, a les 9'45:
Esdeveniment cinematogràfic amb les estrenes:
LA MUCHACHA DEL BAR (sonora); i
MUJERES LIGERAS
una deliciosa sonora que pertany a "Renacimiento Films"

DIVERSOS

L'OCELL DE FOC
Festival Gimnàstic Esportiu
Dissabte, 23, vetllada de Pasqua, se celebrarà en aquest saló un lluit
BALL DE GALA
Hi assistiran tots els asos de l'esport català.

VESTITS A MIDA
SASTRERIA MODELO
Darreres novetats
Preus moderats
Rambla de Canaletes 11

Aigua de Rocallaura
El manantial més ric del món. Si patiu d'ALBUMINURIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), BRONQUITIS PARENQUIMATOSES, NEFRITIS CRONICA, us guarireu radicalment amb Aigua de Rocallaura
DIPOSITARIS GENERALS: FORTUNY, S. A. - Carrer Hospital, 32, i Salmeron, 133

Per Canaletes diuen...

Que En Sagi s'havia jugat cinc duros que ahir guanyarien el València.

*

Que l'eliminació del Barcelona ha estat més poc brillant que la dels altres equips catalans.

*

Que els directius del Barcelona no saben si doldre's o alegrar-se de la desfeta d'ahir.

*

Que moralment és una ensopegada, però que econòmicament—diuen ells—és una sort.

*

Que els valencians estaven ahir al vespre molt contents.

*

Que només un jugador—En Costa, ex-palafrugellenc—en tindrà un mal record del dia d'ahir.

*

Que un cop acabat el partit i quan la seva alegria era més gran, va rebre la noticia de la mort del seu pare.

*

Que les nenes del basket del F. C. Barcelona es van apuntar un èxit de públic.

*

Que a Sant Boi van fer una arribada triomfal als campions d'Espanya de rugby.

*

Que l'Arocha encara festeja.

*

Que l'Europa confia que aviat s'haurà solucionat la seva crisi econòmica.

*

Que es parla del senyor Massoni per a la presidència del club gracienc.

*

Que la vinent assemblea de l'Europa serà molt interessant.

*

Que a cal Espanyol preparen les maletes per sortir de viatge.

*

Que el torneig de classificació ha començat bé.

*

Que ahir ja hi va haver bolets.

*

Que ara el Barcelona podrà jugar molts partits amistosos.

*

Que a Badalona estan molt contents de l'arbitratge de Montero.

*

Que si un dia va per la ciutat de la Costa potser el tiraran de cap a mar.

*

Que al Júpiter estan d'allò més engrescats.

*

Que la permanència a la primera categoria assegura uns ingressos molt interessants.

*

Que els de Sabadell estan indignats per les ofenses que els dirigeix tota la premsa bilbaïna amb motiu del partit Ahtletic-Sabadell a San Mamés.

*

Que malgrat d'acusar-los de joc violent, cap jugador basc va sortir lesionat del camp, i en canvi En Gràcia i En Ros encara van coixos.

*

Que ara ja no és En Tena solament qui vesteix pantalons de golf, sinó que és tot l'equip i els delegats que ensenyen les garretes al cotxe restaurant del tren.

*

Que també estan empipats amb el redactor de "El Mundo Deportivo" senyor Francis, i que algun dia l'obsequiaran amb un ram de flors i un be negre.

*

Que ara estan en tractes per anar a jugar a París i a Bèlgica, i que tots els jugadors i els directius porten a la butxaca de l'americana un diccionari francès.

*

Que també volen gaudir de la conferència sidralista del degà del país del Sidral, que l'estan organitzant per a dintre de pocs dies.

CICLISME

Josep Cebrian Ferrer, campió d'Espanya darrera moto. -- Rècords batuts

Ahir es va córrer a Palma de Mallorca la final del Campionat d'Espanya de mig fons darrera moto. Ha resultat vencedor, en forma brillantíssima, En Josep Cebrian-Ferrer.

Els resultats foren:

1. Josep Cebrian-Ferrer, entrenat per Boixader.
2. Julià Espanyol, entrenat per Rubio, a 15 voltes.
3. Claudi Senon, entrenat per Saura, a 12 voltes.

Cebrian-Ferrer ha batut tots els rècords dels 40 als 100 quilòmetres.

La XIV Festa del Pedal se celebrà amb gran èxit a la ciutat de Mataró

Eren les set tocades del matí quan l'abigarrada munió de ciclistes reunits al Saló de Sant Joan es posà en marxa camí de Mataró. Quants eren? Tres mil? Quatre mil? Exactament no és possible precisar-ho, però creiem que passaren de molt els tres mil.

La comitiva era formada per una representació de la secció ciclista de la Creu Roja, i seguien després, amb llurs corresponents banderins, ensenyes, banderes catalanes i republicanes, les societats que es dediquen exclusivament a la pràctica del ciclisme.

Aquesta festa benèfica esportiva, data de l'any 1913, i des d'aleshores es ve celebrant amb èxit creixent, tant en l'aspecte econòmic com en l'esportiu.

Cada any s'escolleix una ciutat diferent, i així aquesta festa s'ha vist acollida a Sant Cugat, Sant Boi, Molins de Rei, Sabadell, Terrassa, Granollers, Martorell, Mataró, etc.

Eren les nou quan s'arribà a Mataró, on esperaven la caravana ciclista una comissió de l'Ajuntament, la Banda Municipal i un nombrós públic.

Precedits dels estendards acoblats tots en primer rengle, es traslladaren cap a Casa la Ciutat.

Remarquem, que cert, que passàrem per un carrer que encara porta el títol de "Real".

Arribats a l'Ajuntament, enmig dels acords de la Banda, es collocaren tots els banderins a la balconada principal, junt amb les banderes catalana i republicana.

S'interpretà, per la Banda, la Marsellesa, que fou entusiàsticament aplaudida.

Mentrestant seguí la venda dels números per al sorteig de deu bicicletes, el producte total dels quals és lliurat a les entitats de beneficència de la ciutat.

Cal fer cònstar, amb satisfacció, que la festa transcorregué sense el més lleu incident.

Fins un altre any!

LA REUNIÓ DE DIJOUS VINENT A SANS

Per a dijous d'aquesta setmana hi ha anunciada una reunió que podríem anomenar d'interesantíssima per la seva transcendència i importància. Es tracta del Gran Premi Espanya, que enfrontarà en match revenja els finalistes del Campionat d'Espanya darrera moto J. Cebrian Ferrer, Espanyol i Senon.

Es de preveure, doncs, per a aquesta solemnitat ciclista un gran ple en el nostre Velòdrom.

P. A. M.

FAIANÇA CATALA
Rebudes grans novetats en objectes per a presents
CORTS, 615 - TELEF. 12674

Majestic Hotel
I RESTAURANT
Coberts a preu fix i a la carta
Orquestra - Salons especials
Bodes, banquets i festes
Coberts des de 20 ptes.
tot comprès

BASKET-BALL

Després del Campionat de Catalunya

Foc nou!

Diumenge passat, tal com anunciàrem, acabà el Campionat de Catalunya del Grup A. I després d'aquest esdeveniment cal demanar una sola cosa, però ben fort i ben alt: foc nou!

En aquestes dues paraules es resumeix d'una manera diàfana tot el que cal fer. Tota la feina que han de complir, els clubs vells i nous, per treure el basket-ball de l'ensopiment i rerasagament a què està predestinat, si no es fa, precisament, tot el que volen resumir aquelles dues paraules.

A Madrid, a València, a Galícia, a Basconia, i no sabem on més, diuen que el basket-ball pren un increment insospitat. A Madrid actualment s'està jugant el Campionat amb vuit clubs. Tot això és molt bonic, molt interessant, si no estimèssim tant les nostres coses, fins a l'extrem de fer-nos gelosia que tot el prestigi assolit després de vuit anys d'anar a empentes i rodolons se'n anés a raure a altres llocs. Catalunya ha estat el bressol del basket-ball a Espanya. Porta vuit anys d'avantatge, la qual cosa, doncs, vol dir que gaudeix de cert predomini sobre aquells que s'organitzen ara per practicar el bell esport basketballístic.

I és precisament per aquest predomini pel que cal vetllar. El basket català està en perill. Moltes vegades ho ha estat, però mai tant com ara, perquè mai ha tingut ningú que l'amenacés en arrabassar-li aquest predomini que hem esmentat.

Hem dit una i cent vegades que el que a casa nostra havia d'ésser, com és en altres països, el segon o tercer esport, en importància, fa poca via en aquella carrera vertiginosa que inicià arran de la vinguda de l'Hindu Club de Buenos Aires. I també hem dit una i cent vegades que la causa d'aquest estancament sols cal cercar-la a la deficient direcció que ha tingut sempre, llevat de comptades excepcions.

El basket-ball, es pot dir ja, ha estat fins ara l'esport al qual s'han acollit els fracassats en altres especialitats. Junt amb ell, no s'han creat aquelles personalitats pròpies que en tots els esports hi trobaren. En ell, doncs, per ésser un esport nou i orfe, d'aquelles personalitats, s'hi acolliren en principi la major part d'homes dominats per la vanitat del lluïment personal que en altres especialitats no tingueren ocasió o facultats de reeixir. Per això entre els herois de la primera època del nostre basket-ball hi trobareu homes que abans havien practicat el futbol, ciclisme, tennis, atletisme i d'altres branques de l'esport. I també no fóra difícil cercar el directiu que, fracassat en el seu propòsit de figurar entre els dirigents d'altres esports més importants, s'acollí al basket que, mancat d'altres personatges, es resigna a deixar-se portar. Es clar que amb aquests antecedents l'avenç no podia ésser massa ràpid. Però ha arribat un moment que cal dir prou a aquest estancament en què està sotmès. Avui dia el basket català ja no compta sols amb els set o vuit clubs clàssics de Barcelona. El basket català per la seva pròpia força s'ha escampat arreu de Catalunya, i els clubs, com algú va dir molt encertadament, han sorgit com a volets.

Cal, doncs, que ens dirigim principalment a aquests clubs joves que pugen amb empenta, per recomanar-los el foc nou, que proposem. Ells, més que ningú, han aconseguit que l'interès del basnet repercutís més enllà de Barcelona, i amb això li han donat un nou caire. Cal, doncs, que d'ara endavant procurin donar-li una nova orientació directiva, per tal que dintre poc ocupi el lloc que per dret li correspon.

Avui ja es compta amb una nova generació que en podríem dir pròpia de practicants i de clubs. Cal, doncs, que es pugui comptar amb nous dirigents; amb homes aptes per portar tot el pes de l'organització, o millor dit reorganització basnetballística.

Reglamentàriament, dintre de poc s'ha de celebrar l'Assemblea extraordinària de la Federació Catalana. En ella, com cada any, s'han d'elegir els nous dirigents. Els clubs, doncs, seran els encarregats d'escollir els homes que han de tenir com a norma la de donar l'empenta definitiva al nostre basket, per evitar que el predomini que ara s'exerceix sobre els principiants d'arreu d'Espanya, ens sigui arrabassat.

El dia que això per desgràcia pugui succeir, ho sentirem molt, però no ens podrem estar de reconèixer la nostra part de culpa, en no atacar prou fort a aquells homes que amb molt bona fe com tan poc encert han volgut dirigir el nostre esport i s'esforcen en voler dirigir encara, després de passades i desgraciades actuacions.

No som sols en reconèixer que el basket-ball ha estat l'esport acollidor de totes les escurrialles dels altres esports. Tampoc voldríem ésser sols, doncs, en propagar la idea que avui preconitzem de preparar el foc nou! per a la vinent assemblea de la Federació Catalana. Estem segurs que amb això hi estaran d'acord la major part dels nous militants en aquest esport, tots els nous clubs i àdhuc la major part de clubs vells, que també senten la necessitat d'aquesta renovació.

***

La setmana passada se'ns va dir que alguns clubs havien convocat els altres per tenir una reunió prèvia i demanar a l'actual Federació la seva ràpida dimissió, per l'evident manca de tacte palesada pels seus components en tota la seva actuació.

No sabem el resultat d'aquesta reunió ni tan sols sabem si s'ha arribat a celebrar. Per això ens limitarem, doncs, a donar la noticia i recomanar als clubs nous que procurin saber fer prevaler l'interès al basket per damunt de tota conveniència personal. La força que representen avui els clubs nous, amb tota seguretat que voldrà ésser aprofitada per algun club per imposar les seves conveniències. Que pensin aquests clubs nous, que amb la capa del nom d'algun club s'hi amaguen personatges que ahir varen actuar federativament tan desastrosament com els que avui dirigeixen l'esport basketballístic. I en donar aquest crit d'alarma, no és que ens vulguem referir a ningú en concret, ni és tampoc que tinguem cap sospita que aquest perill sigui evident. Però el que ha passat cada any ens fa témer. I ens fa témer més encara enguany, pel nombre de clubs nous que a l'hora de l'escrutini seran posseïdors d'un vot tan valuós com el primer per designar els que s'han d'emprendre federativament la difícil tasca de reorganitzar el nostre esport.

***

I per acabar, se'ns permetrà encara que ens lamentem d'aquell poc tacte directiu que hem acusat als dirigents actuals, que, com els que actuaven en anteriors temporades, deixen passar les ocasions que se li presenten per internacionalitzar el nostre basket. Pocs saben segurament que a Portugal el basket-ball és un esport molt important, i que diumenge vinent allí es jugà un partit internacional entre l'equip del país i el representatiu de França. Doncs bé: els francesos per anar a Portugal segurament que passaran per casa nostra, i si no hi passen no ho faran pas molt lluny.

¿No fóra aquesta una excellent ocasió de celebrar el primer dels tan somniats partits internacionals França-Espanya, que enguany [illegible] per començar un Catalunya-[illegible]?

De la Federació [illegible] aquestes coses es veuen molt grosses, molt impossibles... i [illegible] sabem que ens escarrassem inútilment.

Ara més que mai cal fer foc nou!

MEMPHIS

El Congrés de la I. B. U. ha desqualificat la Federació Espanyola per sis mesos, i la ciutat de València per dos anys. -- Cal que els elements de la F. E. B. justifiquin o intentin justificar la seva no assistència al Congrés de Brusselles. -- La vetllada de les Arenes va veure el triomf de Ferrand, Logan, Sobral i Kid Chile, i la desfeta de Cañoto

A Brusselles ha tingut lloc el Congrés de la I. B. U. Hi han assistit totes les nacions federades, llevat d'Espanya. La F. E. B., gràcies a un acord inexplicable, s'ha abstingut de participar-hi. I aquesta abstenció ha estat de funestes conseqüències. A l'ordre del dia del Congrés hi figuraven alguns punts d'una importància capital per a la boxa hispana, d'entre els quals resultava la protesta presentada amb motiu dels incidents ocorreguts a València quan el match Martínez d'Alfara - Pistulla. Se sabia, per tant, que el pugilisme espanyol seria durament atacat en aquest Congrés.

I bé: tot i saber això, la F. E. B. va acordar una inconcebible abstenció que pagarem ben cara. A Brusselles, en discutir-se la qüestió dels incidents de València, sense una veu que respongués als càrrecs que han estat fets a la nostra boxa, ha estat possible que es prengués un acord que serà per sempre més una taca inesborrable per la boxa hispana. La F. E. B. ha estat desqualificada per sis mesos, o sigui que en aquest temps no es podrà celebrar cap combat oficial dintre la seva jurisdicció. Els nostres campions, doncs, si volen conservar o guanyar títols europeus, es veuran obligats a lluitar per ells en rings adversos, i l'afició espanyola es veurà impossibilitada de presenciar els combats més importants dels seus campions. El mateix càstig, però de dos anys de durada, ha estat imposat a València, teatre dels incidents origen d'aquestes inhabilitacions.

D'aquestes sancions se n'ha de carregar tota la responsabilitat als elements de la F. E. B. que va acordar no assistir al Congrés. Hi ha motius per suposar que d'haver-hi hagut algú que intentés justificar l'actitud del públic valencià, aquestes inhabilitacions no haurien arribat a cristal·litzar. Tenim l'exemple de Txecoslovàquia, acusada d'uns fets semblants, que gràcies a la defesa del seu representant se n'ha escapat amb una amonestació.

Per tant, la F. E. B. hauria de justificar—o si més no intentar-ho—la seva no assistència al Congrés de Brusselles, per tal que l'opinió pugui jutjar en conseqüència. Aquests dies s'ha parlat de dimissions i de pseudodimissions, que han creat un ambient de confusió que creiem que s'hauria d'aclarir com més aviat millor, per deixar les coses al seu lloc i perquè els que s'interessen per la nostra boxa sàpiguen a què atenir-se.

El mateix Congrés va prendre altres acords d'importància, etre els quals remarcarem el de què en els combats per un títol europeu no podrà donar-se match nul mentre hi hagi un sol punt de diferència en la puntuació d'un i altre pugil. El cas que es va produir a la Monumental quan el combat Ferrand-Genaro, no podrà donar-se a partir d'aquest Congrés en combats per un títol de campió d'Europa.

FERRAN

La llista de campions del món i d'Europa, aprovada en aquest Congrés, és com segueix:

Pes mosca: Genaro-Popescu.
Pes gall: Alf. Brown-Flix.
Pes ploma: Battalino - (vacant).
Pes euger: Canzonery - Silie.
Pes walter: Y. J. Thompson-(vacant).
Pes mig: (vacant) - Bosisio.
Pes mig fort: Rosemblocm-Pistulla.
Pes fort: Schmeling - (vacant).

—o—

Abans d'ahir, dissabte, va celebrar-se a les Arenes la reunió que hi havia anunciada per dimecres, a la Monumental, i que fou ajornada. A aquesta vetllada no hi va asistir la quantitat de públic que era d'esperar.

Com a combat principal figurava la revenja Logan-Preoiso, que no va pas resultar de bon tros tan interessant com l'anterior combat que van fer aquests dos púgils a l'Olympia. Aquesta vegada, com aquella, el fall fou acordat a Logan per punts, però així com a l'Olympia la decisió fou rebuda amb aplaudiments, abans d'ahir els jutges escoltaren una xiulada formidable. La veritat és que si hi havia un vencedor, aquest era Logan, però un fall de match nul tal vegada hauria estat més just.

El combat va començar bé. Logan sortí: en pla de dominador, i als primers rounds feia l'efecte que guanyaria per la via ràpida. Però no va ésser així. Merlo Preciso, ultra córrer-se molt bé, va demostrar que posseeix una resistència poc comuna, ja que Logan li plaçà cops molt precisos i molt forts a la cara, i l'italià els va aguantar sense anar mai a terra. I no es limità solament a defensar-se, sinó que al seu torn atacà amb encert el seu adversari i s'anotà més d'un round a favor seu. En arribar al final de les dues reprises, Logan, que havia boxat set rounds amb un ull mig tancat, degut a un cop de cap que va rebre, fou declarat vencedor per un marge molt petit de punts, tan petit, que el públic va rebre el fall amb una sorollosa protesta. Com hem dit, un match nul hauria estat potser més just, encara que s'ha de remarcar que la protesta del públic fou exagerada.

El combat Ferrand-Degand va pesar de manifest una vegada més que Víctor Ferrand és el púgil més complet que tenim. En els deu rounds d'aquesta topada va tirar de repertori i ens obsequià amb una variadíssima exhibició. Ferrand és l'home que coneix tot el que té de bo la boxa, i també tot el que té de dolent. Es pot dir ben bé que l'esport dels punys no té secrets per ell. Els deu rounds del seu combat amb Dugand els va guanyar tots deu, i per un marge més que suficient perquè la decisió no deixés lloc a dubtes. El seu adversari l'avantatjava en envergadura i talla, però Ferrand compensà aquests inconvenients amb la seva gran experiència. Els dos adversaris portar un combat d'una mobilitat extraordinària. Degand va perdre, però no pas perquè sigui un boxador mancat de classe. Degand és un boxador excellent, coneixedor de l'ofici. Va produir molt bona impressió, però va perdre perquè Ferrand és molt bo. A aquest, després del combat amb Genaro i del d'ahir, dubtem que hi hagi a Europa cap mosca capaç de batre'l.

La presentació dels galaics Scbral i Cañoto fou falaguera pel primer i desafortunada pel segon.

Sobral va donar compte en un round i mig del belga Mouha. No és que el galaic sigui un gran púgil, ni de bon tros, però és un home que es mou amb facilitat, i sobretot té una esquerra amb un cop terrible, ço que va posar k. o. a Mouha, com hi hauría posat a qualsevol altre púgil que hagués estat més fort que no pas el belga. En la poca estona que va durar la lluita, no fou possible fer-se perfecte càrrec de la vàlua de Scbral. Però confiem que no ens faltarà ocasió d'apreciar-la, perquè és de suposar que després de l'èxit d'ahir, els nostres organitzadors li donaran nous combats.

Cañoto, faltat d'experiència, va ofrir dos k. d. a la primera represa del seu combat amb la mitjania italiana Rivara. I no va tenir temps de refer-se, perquè s'aixecà una vegada al primer segon i l'altra al cinquè. Això féu que en sonar el gong per a començar la segona represa, no estés recuperat, cosa que aprofità molt bé el seu adversari per atacar-lo amb decisió, ocasionant-li dos nous k. d., aquests de nou segons cada un. En aixecar-se del darrer, i com fos que no es posava en guàrdia, el director del combat el declarà batut per inferioritat.

Es de creure, també, que a despit d'aquesta desfeta, Cañoto tornarà a sortir davant els nostres aficionats. Esperem aleshores per a judicar-lo. Ara haurfem d'ésser massa severs amb ell.

El primer combat, un quatre rounds, va anar a càrrec de Kid Chile i Fabregat. Va guanyar Kid Chile per punts.

QUESBERRY

Refutació

Del senyor Josep Aleu, tresorer de la Federació Espanyola de Boxa, hem rebut amb prec de publicació les següents quartilles que gustosament publiquem:

Hem de referir-nos a un escrit inserit el dia 16 a les planes del diari "Las Noticias", sota la paternitat oficial de l'antic marxador L. Meléndez. Naturalment que l'esportiu que llegeixi de cap a cap l'aludit escrit, si no és completament llec del moment federatiu nacional, no hi donarà altra interpretació que la que es mereix llegint entre línies. Per això jo hauria deixat passar per alt tots els escrits que Meléndez pogués confeccionar de "mutu proprio", per transferència o simplement per un equivocat sentimentalisme d'amistat, i si ho faig és perquè Meléndez posa en boca dels amics Ramonet i Climent afirmacions que no reflecteixen la veritat del que succeí en el fet comentat, i que jo, que conec a bastament la noblesa dels amics aludits, estic segur que no haurien dit pas que l'acord de no assistir a Brusselles va ésser pres d'una manera arbitrària, com així es desprèn del que Meléndez fa dir als dos directius, els quals no dubto que es dolen de l'escrit a què em refereixo.

Enemic de les bugaderies, que, per desgràcia, de l'esport tan savi nt es desgranen, cloc aquí el que fa referència a les suposades manifestacions del president i vice-secretari actuals de la Federació.

Abans, però, de posar la meva signatura, vull, tota vegada que tinc la ploma als dits, fer algunes consideracions a altres punts de l'escrit de referència. Es parla d'interessos particulars, de rexenges, malvolences i què sé jo de quantes coses més, amb una lleugeresa que patentitza a bastament reminiscències atàviques de l'ex-campió de marxa: sembla talment que l'antiga lleugeresa de cames s'hagi enfilat enlaire i hagi sentit pruïja de manifestar-se.

Patèticament, Meléndez es dol que en aquests moments, que tot Europa està ull fit damunt Espanya, hagi estat castigada per la I. B. U. Jo també me'n dolc, però em dol molt més encara el fet que ha estat origen d'aquest càstig. M'avergonyeix doblement l'espectacle d'un públic antiesportiu que agredeix un àrbitre que honradament o falçment — tant se val! — dóna un fall contrari a la voluntat general, que no pas el càstig posterior. Tant de bo el repte fos injust! ¡Qui sap si d'aquest mal momentani en sortiran remeis heroics, tant en el que fa referència a l'actitud dels públics com en la legislació que dóna infalibilitat al jutge!

Meléndez demana el cap del senyor To i el meu. Per què? ¿potser perquè la Nacional en lloc d'imposar un càstig esportiu a València va doldre's davant la I. B. N. del que havia passat, donant-hi així estat oficial?

No, Meléndez ens demana la testa com a uns vulgars Anidos, perquè vàrem creure honradament que la Federació Espanyola de Boxa podia estar-se de concórrer al Congrés de la I. B. U., des del moment que per manca d'estímul i protecció als boxadors aficionats ens trobem sense un mitjanament passable equip nacional, i el que es més de doldre pel nostre prestigi internacional, sense la possibilitat d'una renovació dels valors professionals que han donat relleu internacional a Espanya.

En Meléndez no ha estat sincer en escriure el que ha escrit; no ha estat sincer ni lògic a més ha mancat de la ponderació necessària per a no depassar els límits del sentit comú i la serena crítica. En Meléndez abans de publicar el seu exabrupte tenia el deure, si sent dignament el seu ofici, de procurar-se del senyor To o meva una impressió del procés que motivà la nostra disconformitat amb el desplaçament d'un representant a Brusselles. No ho ha fet així. Ha preferit dir que ens hi negàvem perquè comprenfem que cap de nosaltres podia anar-hi per incompetència, i que sentíem gelosia que hi anés algun altre company de Federació. Això li ho han dit; no pot ésser que ell, malgrat el seu enciclopedisme periodístic, fos el suficient perspicaç per endevinar-ho de tan endins com ho portem amagat.

No, per la meva part espero sense cap temença el judici de l'assemblea, únic lloc on crec que haig de justificar la meva opinió i el meu vot. Segurament que Meléndez es trobarà entre els representants de la premsa que acostumen a fer-hi informació. Aleshores sabrà el que hauria sabut si no li hagués semblat innecessari conèixer la meva modesta opinió abans de llançar les campanes al vol.

El tresorer de la Federació Espanyola de Boxa,

JOSEP ALEU FIGUEROLA

COMERCIANT:
Si et dius catalanista, ¿per què no tens els rètols del seu establiment en català?

'ELS ARTISTES ASOCIATS' PRESENTEN
GLORIA SWANSON
EN
LA INTRUSA
Interessant comèdia sonora
En el mateix programa: LUPINO LANE en
EL CHICUTIN DE LA CASA
Selecció Cinaes
DARRER DIA AL SALO CATALUNYA

EL EXPRESS AZUL
Film rus, interpretat per autèntics artistes orientals
Selecció sonora "FILMOFONO", distribuïda per FEBRER I BLAY